

Düyet

Hüseyni ilâhî

gel den a aşk
0 du na ya
na gel gel din
a di nün me şün za hâ hâ
e ke lî ma lî ma
ne me şün din din
e gel meş meş et meş
i den den ben
meş den
meş den

Özelden aşk edune yâna geldim

Eğer müş itmez isen sen bu meyden

Heer bir cürâ ger râhil bu meyden

Ola meyhâne - vâkâetle meş müş

Terâz - vâkâet oluştken makamum

Bu deha içre görüb itme tencih

Var idi ilm-ü aşme kaliliyet

Bu barda seninle maruf-a işif

Anuşün lâ elâd mestâne geldim

Dime zâhid ki ben iymâne geldim

Koşuk küfrü diye iymâne geldim

Çağırır küfr ile iymâne geldim

Bu keşet âlemin seyrâne geldim

Bu gıgli şeme idim uşrâne geldim

Görü ben kendimi irfâne geldim

Şâhid dâima dime irfâne geldim